

1,197,486 Kr. mindre i Brændevinsafgift, end der vilde være blevet betalt, hvis det i Mæret 1851 antagne Gjennemsnitsudbytte endnu var rigtigt. Selv om nu Lovforslaget sætter det antagne Udbytte op, vil dog den Mulighed ingenlunde være udelukket, at man ved Hjælp af andre Naastoffer, som f. Ex. Mallas, kan forrykke Forholdet mellem det antagne og det virkelige Udbytte til Lab for Statskassen. En sliig Mulighed foreligger derimod ikke ved Produktibestattningen, som derfor forsaavidt anbefaler sig fra et finantstelt Synspunkt.

I Henseende til Yberne medfører Karrumsbestattningen dernæst en Uretfærdighed derved, at den lægger den samme Afgift paa en Tønne Karrum uden Hensyn til den større eller mindre Mængde Spiritus, som indvindes deraf, hvilken Mængde kan veje i høi Grad, hvorom de Lovforslaget lebsagende Doversigter afgive et tilstrækkeligt Vidnesbyrd, selv om man bortser fra de høieste og laveste Angivelser. At man paa denne Maade ved Karrumsbestattningen kan komme til at kræve samme Afgift henholdsvis af f. Ex. 18 og 26 Potter Spiritus, er en aabenbar Uretfærdighed. Vel gjøres herimod gjældende, at Bestattningen paa denne Maade virker som en Præmie for den mere intensve Drift; men den Slags Præmier er det ikke Bestattningsmyndighedens Sag at udsætte, da den ikke bør tvinge Driften i en bestemt Retning, men toertimod overlade den at udfolde sig frit og naturlig overensstemmende med Produktionsforholdenes Krav. Dette Maal naaes netop i videst mulige Omfang ved Udbyttebestattningen, og derfor bør man ikke blot fra et finantstelt, men ogsaa fra et økonomist Synspunkt give den Fortrinnet.

Det ovennævnte Mindretal, af hvilket det ene Medlem (Kammestov) principalt, det andet (Brasch) aldeles subsidært kan gaa ind paa Udbyttebestattningen, har dog, selv om den ovenansførte Betingelse i Henseende til Spiritusmaaleren maatte være opfyldt, yderligere gjort sin Tilslutning til Reformen afhængig af, at Gjærtilvirkningen sondres fra Brænderidriften. Flertallet kan imidlertid ikke anse det for tilladeligt af Bestattningshensyn at forbyde en Forening af Produktionsvirksomheder, der have udviklet sig i Forbindelse med hinanden og derfor ogsaa maa forudsættes at have en naturlig og økonomist Sammenhæng. Ved den nuværende Bestattning er imidlertid Gjærtilvirkeren mindre godt stillet, da det Karrum, hvoraf der indvindes Gjer, regelmæssig bestattes ligesom det, hvoraf der frembringes Spiritus, og Administrationen kun indensfor en en vis snævrere Grænse kan hjælpe herpaa ved sin Bevillingsmyndighed, jfr. Lovforslagets § 19, sidste Stykke. Denne Ordning er i sig selv uheldig, da det ikke har været Lovgiverens Hensigt at bestatte Gjærtilvirkningen, hvortil kommer, at Gjer udgjør en Udsøfelsesgjenstand, hvis Til-

virkeren Staten ikke ved sin Bestattningsmaade bør vanskeliggjøre Konkurrencen paa det udenlandske Marked. Man har vel gjort gjældende, at den forandrede Bestattning vil sætte de Brændevinsbrændere, der tillige tilvirke Gjer, istand til at underbyde dem, der ikke gjøre det, derved at de istedetfor helt at lade Gjæren nyde Godt af den erhvervede Skattefrihed kunne benytte den helt eller delvis til at mindske Prisen paa Brændevinen. Men hertil er at bemærke, at denne Mulighed dog maa anses som forholdsvis fjernere liggende, da den sterke Konkurrence paa det udenlandske Marked nok vil nyde Gjærtilvirkeren til at sætte Prisen saa billig som muligt. Og selv om den nævnte Mulighed endda skulde indtræde, ville de Brændevinsbrændere, som ikke tilvirke Gjer, dog savne tilstrækkelig Grund til at beklage sig, naar det til enhver Tid staar dem frit for at gaa over til ogsaa at tilvirke den. Vilde man til Trods herfor gaa den Vej at lade de Brændevinsbrændere, der tillige tilvirke Gjer, svare en højere Skat, vilde det være en Bestyttelse af een Produktionsgren mod en anden, som er i og for sig uheldig og ukjendt i vor Bestattningslovgivning.

Saavidt om Bestattningsmaaden.

Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om Skattens Størrelse, har Udvalgets Flertal, skjøndt dets fleste Medlemmer i og for sig ere stemte for en betydelig Forhøjelse af den, dog af Hensyn til, hvad der for Liden kan ventes gennemført, enedes om at blive staaende ved den foreslaaede Satz, som endog er lidt lavere end den, om hvilken begge Thing enedes i 1871.

Et andet Mindretal i Udvalget (Hasle og Kammestov) holder derimod i det Væsentlige paa den nuværende Afgift, da der efter dets Formening for Liden ikke er nogen Nødvendighed tilstede til at søge en Forhøjelse af Statterne.

Endelig har hele Udvalget foreslaaet en Række mindre Ændringer i Lovforslaget, blandt hvilke vi paa Forhaand kun henlede Opmærksomheden paa den, der gaar ud paa at fastholde den hidtilværende Rigelighed i Bestattningen, som Lovforslagets § 2, sidste Stykke, har opgivet til Fordel for de ufuldkomne Brænderier, saavel som paa de flere, der tilfugte i videst mulige Omfang at lade Brændevinsbrænderne nyde Godt af den Driftsfrihed, som den nye Bestattningsmaade muliggjør.

Lovrigt nøies vi med at henvise til de efterfølgende Bemærkninger angaaende de enkelte Ændringsforslag.

Til § 1.

I denne § har Udvalget kun fundet Anledning til at foreslaa et Par Ændringer i Affattelsen, idet Ordene „allerede færdig Brændevin eller Drant“ i 3die Stykkes 1—2 Linie formentlig for Korrekthedens Skyld bør ombyttes med de i samme Stykkes sidste Linie benyttede Udtryk: „spiritusholdige Stoffer“. Sprogrigtig bør der-